

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 6. Alia oratio cujusdam Religiosi Dominicani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](#)

Sæcul. XVI. „nemo de his articulis controversiam
A.C. 1562. „movit, testesque sunt Liturgiæ D. Iacobi,
 „bi, D. Marci, Basiliæ, & Chrysostomi.
 „Insuper ea, quæ Protestantes objiciunt,
 „satis, superque quidem refutata sunt,
 „sed ad eorum vanitatem coarguendam
 „hoc unum sufficeret, quod ab hominibus
 „profiscantur ab Ecclesiæ communione segregatis.. His præmissis
 Legatos hortabatur, ne in quacunque materia patiantur hæreticorum argumenta in medium proferri, nisi simul manifestissima eorundem confutatio subjiciatur, cum vera pietas flagitaret ut rationes cum Ecclesiæ doctrina pugnantes non proferantur, nisi præparatis antea auditorum animis, atque exposita perversitate, ac ignorantia Novatorum, quorum rationibus nemo ferre aures præbet, nisi qui cerebro laborat.

Hæc oratio a majori parte Præsum
 lum benignis fuit auribus accepta, &
 laudata tanquam pia, & apprime catholica.

§. VI.

*Alia oratio cuiusdam Religiose
 Dominicanæ.*

Inter Theologos, qui circa sex hosce
 articulos differebant, haud insimus
 erat Antonius Grofuptus Viglebanensis
 Episco-

Episcopi Theologus, qui hunc in mo- Sæcul. XVI.
dum perorabat: „Ex Ecclesiæ historia A.C. 1562.
„clarum exstat, quod singulæ Ecclesiæ
„antiquitus habuerint peculiarem suum
„Missæ ritum, qui consuetudine magis
„de die in diem, quam judicio, aut
„decreto quodam introductus erat: mi-
„nores autem Ecclesiæ, sese ad metro-
„politanas, aut vicinas majores confor-
„mabant: porro Ecclesiæ Romanæ ri-
„tus in multis provinciis, ut Romano
„Pontifici gratificantur, recipiebantur:
„permultæ tamen adhuc supersunt Ec-
„clesiæ, quarum ritus a Romanis lon-
„gissime discedunt: exstat enim Moz-
„arabicus, juxta quem adhuc hodie dum
„in quodam Cathedralis Ecclesiæ To-
„letanæ facello Missa singulis diebus
„Dominicis celebratur: præterea adhuc
„permanet in Italia ritus Mediolanen-
„sis, in præcipuis suis partibus a Ro-
„mano discrepans, imo hic ipse Roma-
„nus insignes passim mutationes cuivis
„obvias, antiquum librum legenti, qui
„inscribitur *Ordo Romanus*, subiit: ne-
„que enim priscis modo temporibus,
„sed paucis retro sæculis, certe ante an-
„nos trecentos, verus ritus Romanus
„non idem fuit cum eo, quem in Civi-
„tate Romana Sacerdotes nunc servant,
„porro notabilis differentia inter ritum
„tunc Romæ usitatum, & eum, qui de-
„scribi-

Sæcul. XVI. „scribitur in libro, cui nomen *Ordo R.*
A.C. 1562. „*manus*, præsertim consitit in eo, quod
 „in hoc Laicis communio sub utraque
 „specie permittatur, hinc id ipsum hac
 „tempestate, ut Patres concedant, hor-
 „tor. „ Ceterum cum hæc oratio ad-
 stantes offendisset, Episcopus Quin-
 queecclesiensis suscepto illius patrocinio
 affirmabat, quod hic Theologus neque
 falsi quicquam protulisset, neque offen-
 sionis, aut scandali caussam dedisset, qui
 non ad populum, aut apud idiotas
 verba fecisset, sed in corona eruditorum,
 apud quos veritas odium concilia-
 re non potest, quare illi qui hunc Docto-
 rem tanquam scandalosum, ac temera-
 rium damnare auderent, semetipsos tan-
 quam veritatis minus capaces prius da-
 mnare viderentur.

§. VII.

*Præfules pro conficiendis decretis di-
 signati hac super re consul-
 tantes.*

Postquam Theologi hac in re suas quis-
 que sententias aperuerant, illorum
 quoque Præfulum, quibus decreta con-
 ficiendi cura erat demandata, iudicium
 desuper excipiebatur, atque inter eos
 Martinus Perez Ayala Episcopus, qui
 omnibus conventibus circa Missæ Sa-
 crif-

